

การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านดอยคำ อำเภอฮอด
จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการบริหารงานวงจรคุณภาพของเดมมิง
The Administration of Students Supporting System for Ban Doikham School
Hot District Chaing Mai Province Based on Deming Cycle Process

เทิดศักดิ์ ยะยอง¹ ดร.สนิทา หาจตุรัส²
Terdsuk Yayong¹ Dr.Sanit Hajaturat²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านดอยคำ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ ตามกระบวนการบริหารงานวงจรคุณภาพของเดมมิง และเพื่อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านดอยคำ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการบริหารงานวงจรคุณภาพของเดมมิง เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แบบบันทึกข้อมูลภาคสนาม และการสนทนากลุ่มย่อยจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา และสังเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านดอยคำ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ ตามกระบวนการบริหารงานวงจรคุณภาพของเดมมิง (1) ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการทำแบบเยี่ยมบ้านของนักเรียน (2) ครูขาดองค์ความรู้และความเข้าใจในการวางแผนจัดทำแบบการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน ไม่มีการตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผนที่ชัดเจน และขาดการนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น (3) ขาดความหลากหลายในการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน (4) วิธีการแก้ปัญหาของครูที่รับผิดชอบไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ และไม่ได้รับการพัฒนา (5) ขาดการจดบันทึกผลการส่งต่อนักเรียนที่เป็นร่องรอยหลักฐาน ยังไม่มีแบบรายงานการประเมินผลการส่งต่อของโรงเรียนที่เห็นเป็นประจักษ์

2. แนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านดอยคำ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการบริหารงานวงจรคุณภาพของเดมมิง พบว่า (1) สถานศึกษาควรจัดการประชุม วางแผน คณะครูและบุคลากรทางการศึกษา สร้างความตระหนัก ให้ความรู้ คำแนะนำ วิธีการดำเนินการแก่ครูผู้ปฏิบัติในการทำแบบเยี่ยมบ้านของนักเรียนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน (2) ควรวางแผนการจัดทำเครื่องมือ สื่อ นวัตกรรม สำหรับการดำเนินการ การคัดกรองนักเรียน เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างดำเนินการ มีการปรับปรุงแก้ไขการทำงานตลอดเวลา มีการออกแบบกรอบ มาตรฐาน เกณฑ์ เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบ นิเทศ ติดตาม กำกับ ดูแล และดำเนินการปรับปรุง แก้ไขพัฒนา จุดเด่น จุดด้อย จุดที่ควรพัฒนาจากการนิเทศ ติดตามร่วมกับ

คำสำคัญ: การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

¹ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

¹Master of Education Program in Educational Administration Chiang Mai Rajabhat University

²อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

²Lecturer in Master of Education Program Educational Administration Chiang Mai Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: เทิดศักดิ์ ยะยอง, terdsuk.29@gmail.com

รับเมื่อ 20 สิงหาคม 2562 แก้ไข 25 กันยายน 2562 ตอรับ 27 กันยายน 2562

แผนที่ได้วางไว้ อย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง (3) สถานศึกษาควรประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องของ หน่วยงานต่างๆ เพื่อระดมทรัพยากรคน งบประมาณ ในการสนับสนุนกิจกรรมให้มีความหลากหลาย (4) ควรวางแผนการตรวจสอบ นิเทศ ติดตาม กำกับ ดูแล ร่องรอยหลักฐาน รูปภาพ ประกอบการดำเนินการกิจกรรม และสรุปผลการประเมินกิจกรรม ถ้าเกิดปัญหาในกิจกรรมให้ย้อนกลับไปยังวางแผน ลงมือปฏิบัติ ตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไข เป็นวงจรพัฒนาอยู่ตลอดเวลา อย่างเป็นระบบ (5) ควรตรวจสอบระหว่างการดำเนินการว่ามีปัญหา อุปสรรค ในการดำเนินการหรือไม่ มีวิธีแก้ปัญหายังไร นำเครื่องมือที่ได้จากการตรวจสอบในการดำเนินการกิจกรรม ไปประเมินผล ถ้าเกิดปัญหาให้หาสาเหตุของปัญหา แล้วหาแนวทางปรับปรุงแก้ไข ถ้าผลได้ตามมาตรฐานที่วางแผนไว้ ให้รางวัล และพัฒนาต่อยอด

ABSTRACT

The purpose of this research is to evaluate the student's caring and support system in the Ban Doi Kham School at the Hot District in Chiang Mai province. Here management guidelines for the supporting system based on Deming Cycle is proposed. Due to the Deming Cycle, this research will be relied on field interviews of a sample group consisting and questionnaires. Finally, all data are analyzed and synthesized.

Results of this research are the in more detail.

1. The problems of student management at the Ban Doi Kham School, based on the Deming Quality Cycle Management process are: (1) The teachers lack knowledge and understanding to make a good plan for their student's home visits. (2) The teachers lack knowledge and understanding for planning, creating student data analysis forms. Therefore, there is no clear relation with any plan and lacking evaluation to improve and implement. (3) Activities used to promote the student talent are still not varieties. (4) The responsible teachers should be able to solve the problems effectively and provide some development. (5) There is no record for a student evaluation and evaluation forms are not passed on. This leads to a loss in the data base.

2. Following the guidelines of the Deming Quality Cycle Management process for the management of the student caring system in Ban Doi Kham School, we found that: (1) The school administrators should organize meetings with faculty and educational personnel, raise awareness, educate, and give advice to teachers who visit students at home based on problems and needs of admission. (2) The school should create innovative media tools for implementation. The student screening process relies on analysis of the student data from systematic data collections. During the data collections we should always modify and improve the work procedure as well. There are standard framework tool design criteria used for inspection, supervision, monitoring, improvement, strength, weakness. A process should be developed to ensure that the plan is systematic and continuous. (3) The school administrators should cooperate with parents and various departments to mobilize resources, people, and budgets to support diverse activities. (4) the school should be formalized including inspection, monitoring, trace, evidence and pictures to summarize activities and evaluation. In case problems occur during activities, the plans have to be reviewed and corrected as soon as possible and be checked and improved systematically. (5) Finally, the process should be checked to see if there are any problems or obstacles and how to solve them. If there is a problem, we

have to find the cause and proper solution. If the results meet our standards we keep and develop them continuously.

Keywords: The Administration of Students Supporting System

ภูมิหลัง

เด็กและเยาวชนไทยในยุคปัจจุบันจำนวนไม่น้อย ที่ได้รับผลกระทบจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การแข่งขันกันด้านเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าของวิทยาการใหม่ๆ และสภาพแวดล้อมที่ไม่สร้างสรรค์ในสังคม ทำให้มีพฤติกรรมแตกต่างไปจากเด็กและเยาวชนในอดีต ซึ่งทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และปัญหาต่างๆ ตามมา เช่น ไม่ชอบมาโรงเรียน ไม่เคารพกฎระเบียบของโรงเรียน ดิดสิ่งเสพติด พฤติกรรมก้าวร้าว เป็นต้น เป็นผลมาจากปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ที่เกิดกับเด็ก และเยาวชน จึงเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ทุกหน่วยงานต่างให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะทางกระทรวงศึกษาธิการซึ่งมีหน้าที่ในการจัดการศึกษาของประเทศ ตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มุ่งเน้นให้สถานศึกษาจัดระบบงาน และกิจกรรมในการแนะแนว ให้คำปรึกษา และฝึกอบรมนักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครอง ตลอดจนเฝ้าระวังความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีความประพฤติที่เหมาะสม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2550, หน้า 1) ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 มาตรา 54 กำหนดให้ว่ารัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (ราชกิจจานุเบกษา, 2560, หน้า 14) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดความมุ่งหมายของการศึกษาในมาตรา 6 ไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” (ราชกิจจานุเบกษา, 2553, หน้า 3) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดนโยบายให้สถานศึกษาทุกแห่งดำเนินงานจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกำหนดมาตรการสนับสนุนส่งเสริมศักยภาพนักเรียนเน้นกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาป้องกันแก้ไขปัญหาและคุ้มครองสิทธิเด็กโดยให้สถานศึกษาดำเนินการ แนวทางเพราะสภาพสังคมปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจการเมือง วัฒนธรรม และความเจริญของเทคโนโลยีต่างๆ ส่งผลต่อการเกิดปัญหาในด้านสังคมปัจจุบันจึงเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาที่ต้องหาแนวทาง นำเทคนิควิธีการต่างๆ มาบริหารสถานศึกษาเพื่อให้สามารถดำเนินการในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในบริบทของสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547, หน้า 2-16)

จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นพบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นและสถานศึกษาต้องดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเยาวชนคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามความมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ที่จะให้สถานศึกษาทุกแห่งดำเนินการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกำหนดมาตรการสนับสนุนส่งเสริมศักยภาพนักเรียน ซึ่งเน้นกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาป้องกันแก้ไขปัญหาและคุ้มครองสิทธิเด็กโดยให้สถานศึกษาได้ดำเนินการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นตามสภาพบริบทของสถานศึกษาเอง ดังกล่าวข้างต้นนั้น ได้มีสถานศึกษาบางแห่งได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลการดำเนินการ ประสบเป็นผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพตามความมุ่งหมายในการจัดการศึกษา และมีการแก้ปัญหาตามนโยบายดังกล่าว และมีสถานศึกษาหลายแห่งได้ดำเนินการแล้วแต่ยังไม่บรรลุเป้าหมายและเป็นผลสำเร็จตามนโยบาย โรงเรียนบ้านดอยคำ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ ก็เป็นสถานศึกษาอีกแห่งหนึ่งซึ่งมีสภาพบริบทเฉพาะของสถานศึกษาเป็นของตนเองที่จะต้องดำเนินการจัดการศึกษาให้กับเยาวชนของชาติให้สอดคล้องและเป็นไปตามความมุ่งหมายและนโยบายดังกล่าวเช่นกัน ซึ่งสภาพบริบท

ของโรงเรียนบ้านดอยคำนั้น เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 2 ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561 มีนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 112 คน มีผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 คน ครูผู้สอนจำนวน 10 คน สภาพสถานศึกษาตั้งอยู่บนภูเขาสูงในเขตอุทยานแห่งชาติออบหลวงสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 1,250 เมตร อากาศค่อนข้างหนาวเย็น พื้นที่ส่วนมากสูงชันและทุรกันดารทำให้การคมนาคมยากลำบากตลอดทั้งปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในฤดูฝนการเดินทางยากลำบากมาก ไม่สะดวกในการเดินทาง มักจะเกิดดินถล่มและต้นไม้โค่นปิดทับเส้นทาง การคมนาคมเนื่องจากน้ำป่าไหลหลาก ภูมิประเทศที่เป็นบริเวณที่ลาดชัน และเชิงเขา ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำไร่ ทำสวน หาของป่า รับจ้างและค้าขายผลผลิตทางการเกษตร นักเรียนส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ เป็นชาวไทยภูเขาเผ่าม้งประมาณร้อยละ 70 และกะเหรี่ยงประมาณร้อยละ 30 ในการสำรวจข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียน พบว่านักเรียนมีปัญหาหลายประการ เช่น ปัญหาการเดินทางมาโรงเรียนในฤดูฝน ปัญหาครอบครัว บิดามารดาหย่าร้าง แยกกันอยู่ ปัญหาด้านเศรษฐกิจ บิดามารดาอยู่ต่างจังหวัด นักเรียนต้องอาศัยอยู่กับญาติพี่น้องหรืออยู่กับตามลำพัง สภาพเช่นนี้ทำให้นักเรียนมีจิตใจว่าเหว่ มีความรู้สึกขาดความอบอุ่น มีผลกระทบต่อด้านการเรียนมาโรงเรียนของนักเรียน ไม่มีความสุขในการมาเรียน ไม่มีสมาธิในการเรียน บางคนขาดเรียน หนีเรียน ผลการเรียนตกต่ำ และจากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสภาพปัญหา พบว่าการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านดอยคำ โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (โรงเรียนบ้านดอยคำ, 2560, หน้า 5)

จากการศึกษาของผู้วิจัยต่อสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นของโรงเรียนบ้านดอยคำ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับการดำเนินการแก้ปัญหาจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการกำหนดมาตรการสนับสนุนส่งเสริมศักยภาพนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพนั้น ผู้วิจัยมีแนวคิดและมีความเชื่อว่า น่าจะใช้เทคนิคกระบวนการในการบริหารการศึกษาที่เอื้อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อกระบวนการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มากกว่าแนวทางการบริหารจัดการแบบภาครัฐโดยทั่วไปแนวทางดังกล่าวนี้คือ กระบวนการบริหารงานวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง ที่เริ่มในญี่ปุ่นประมาณปี 1950 และขณะนี้เป็นที่ยอมรับ ที่สำคัญคือเป็นศาสตร์ที่ค่อนข้างง่าย ครบวงจร PDCA และได้มีการพิสูจน์แล้วว่าถ้านำวงจรทั้งสี่ไปใช้ การบริหารงานจะประสบความสำเร็จได้ ซึ่งมีขั้นตอนการบริหาร 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวางแผน (Plan: P) 2) การดำเนินการตามแผนที่วางไว้ (Do: D) 3) การตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผน (Check: C) 4) การนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามแผน (Act: A) ซึ่งจะส่งผลให้การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีการจัดระบบการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง ในการติดตามปรับปรุง พัฒนาให้บรรลุตามเป้าหมาย เป็นหลักในการปฏิบัติงานเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีขั้นตอนและมีรายละเอียดในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ทุกระดับที่ชัดเจน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านดอยคำอำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการบริหารงานวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง โดยมุ่งหวังที่จะได้ข้อมูลสภาพการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านดอยคำ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่และข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านดอยคำ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการบริหารงานวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง ไปประกอบการพัฒนาปรับปรุง การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความเหมาะสม การป้องกันปัญหา ลดปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นกับนักเรียน และเป็นข้อมูลในด้านการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

คำถามการวิจัย

1. สภาพปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านดอยคำ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ ตามกระบวนการบริหารงานวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง เป็นไปในทิศทางใด

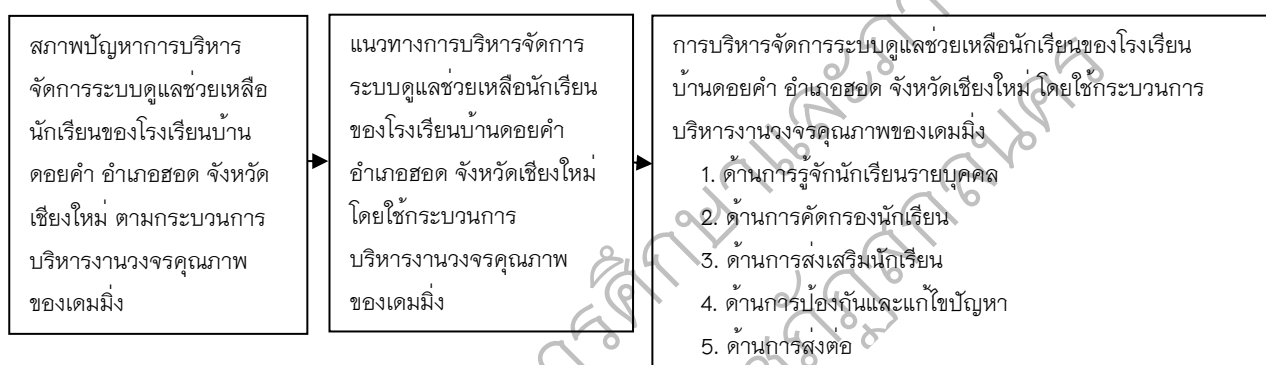
2. แนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านดอยคำ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการบริหารงานวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง มีอะไรบ้าง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านดอยคำ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ ตามกระบวนการบริหารงานวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง

2. เพื่อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านดอยคำ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการบริหารงานวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ให้ข้อมูล จำนวนทั้งสิ้น 15 คน ได้แก่ ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 3 คน ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 คน ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 1 คน ตัวแทนครูผู้สอน จำนวน 2 คน ตัวแทนผู้ปกครอง จำนวน 1 คน และประธานคณะกรรมการนักเรียน จำนวน 1 คน ของโรงเรียนบ้านดอยคำ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนต้นแบบที่มีการปฏิบัติการการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นเลิศ จำนวน 3 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน รวมจำนวน 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) แบบบันทึกข้อมูลภาคสนาม และแบบบันทึกการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยจัดทำบันทึกข้อความเสนอบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อประสานการขออนุญาต ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดอยคำ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ และผู้อำนวยการโรงเรียนต้นแบบที่มีการ

ปฏิบัติการการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นเลิศ จำนวน 3 โรงเรียน ในการทำวิจัย ทำการสัมภาษณ์และ
บันทึกข้อมูลภาคสนาม เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content
Analysis) เพื่อหาข้อสรุปและสร้างเป็นประเด็นในการสนทนากลุ่มย่อย จัดให้มีการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)
เพื่อวิพากษ์ร่างแนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านดอยคำ อำเภอฮอด จังหวัด
เชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการบริหารงานวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง หลังจากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและจัดพิมพ์
แนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนฉบับจริง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน ได้แก่ 1. ร้อยละ (Percentage) 2. ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) 3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านดอยคำ อำเภอฮอด จังหวัด
เชียงใหม่ ตามกระบวนการบริหารงานวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง (1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ ครูขาดความรู้
ความเข้าใจในการวางแผนการทำแบบเยี่ยมบ้านของนักเรียน การเดินทางไปเยี่ยมบ้านของนักเรียนล่าช้า ไม่ทันเวลาที่
กำหนด ไม่มีการตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผนที่เป็นระบบ และขาดการนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนา
ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามแผน (2) ด้านการคัดกรองนักเรียน คือ ครูขาดองค์ความรู้และความเข้าใจในการ
วางแผนจัดทำแบบการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน ครูที่ปรึกษาขาดความระมัดระวังในการเก็บความลับของนักเรียนที่อยู่ใน
กลุ่มเสี่ยงมีปัญหา ไม่มีการตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผนที่เป็นชัดเจน และขาดการนำผลการประเมินมาปรับปรุง
และพัฒนาให้ดีขึ้น (3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน คือ ขาดการวางแผนการจัดทำคู่มือการดำเนินการของกิจกรรมส่งเสริม
นักเรียน ขาดความหลากหลายในการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน ขาดการประเมินผลกิจกรรมเสริมสร้างทักษะ
การดำรงชีวิตที่มีประสิทธิภาพ และยังไม่มีการนำผลการประเมินกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิต ไปพัฒนาให้ดีขึ้น
กว่าเดิมที่เป็นอยู่ (4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา คือ ขาดการวางแผนในการออกแบบการบันทึกข้อมูลเพื่อป้องกัน
และแก้ไขปัญหาของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มปัญหา
ยังล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์ ไม่มีการบันทึกรายงานผลที่ชัดเจนในการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน
และวิธีการแก้ปัญหาที่นักเรียนของครูที่รับผิดชอบยังไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ และพัฒนา (5) ด้านการส่งต่อ คือ ครูขาดความรู้
ความเข้าใจ ในการวางแผนงานที่เป็นระบบในการส่งต่อนักเรียน ขาดการจดบันทึกผลการส่งต่อนักเรียนที่เป็นร่องรอย
หลักฐาน ยังไม่มีแบบรายงานการประเมินผลการส่งต่อของโรงเรียนที่เห็นเป็นประจักษ์ และยังไม่มีการพัฒนาการส่งต่อ
นักเรียนที่เป็นระบบ และมีประสิทธิผล

2. แนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านดอยคำ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่
โดยใช้กระบวนการบริหารงานวงจรคุณภาพของเดมมิ่ง (1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ สถานศึกษา
ควรจัดการประชุม วางแผน คณะครูและบุคลากรทางการศึกษา สร้างความตระหนัก ให้ความรู้ คำแนะนำ วิธีการ
ดำเนินการแก่ครูผู้ปฏิบัติในการทำแบบเยี่ยมบ้านของนักเรียนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ
ของนักเรียน (2) ด้านการคัดกรองนักเรียน คือ ควรวางแผนการจัดทำเครื่องมือ สื่อ นวัตกรรม สำหรับการดำเนินการ
การคัดกรองนักเรียน มีการดำเนินการแบบมีส่วนร่วมทุกฝ่ายและชี้แจงถึงข้อควรระวังในการเก็บข้อมูลให้เป็นความลับ
จากการคัดกรองนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา (3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน คือ สถานศึกษาควรประสาน
ความร่วมมือผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง หน่วยงานต่างๆ เพื่อระดมทรัพยากรคน งบประมาณ ในการสนับสนุน

กิจกรรมให้มีความหลากหลาย (4) ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา คือ ควรวางแผนการตรวจสอบ นิเทศ ติดตาม กำกับ ดูแล ร่องรอยหลักฐาน รูปภาพ ประกอบการดำเนินการกิจกรรม และสรุปผลการประเมินกิจกรรม ถ้าเกิดปัญหา ในกิจกรรมให้ย้อนกลับไปวางแผน ลงมือปฏิบัติ ตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไข เป็นวงจรพัฒนาอยู่ตลอดเวลา

อย่างเป็นระบบ (5) ด้านการส่งต่อ คือ ควรตรวจสอบ นิเทศ ติดตาม กำกับ ดูแล ร่องรอยหลักฐาน รูปภาพ ประกอบการ ดำเนินการกิจกรรม ตรวจสอบระหว่างการดำเนินการ ถ้าเกิดปัญหาให้หาสาเหตุของปัญหา แล้วหาแนวทางปรับปรุง แก้ไข ถ้าผลได้ตามมาตรฐานที่วางแผนไว้ให้ชัดเจน และพัฒนาต่อยอดให้ดียิ่งขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการทำแบบเยี่ยมบ้านของ นักเรียน การเดินทางไปเยี่ยมบ้านของนักเรียนล่าช้า ไม่ทันเวลาที่กำหนด ไม่มีการตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผนที่เป็น ระบบ และขาดการนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามแผน สถานศึกษา ควรจัดการประชุม วางแผน ร่วมกับคณะครูและบุคลากรทางการศึกษา สร้างความตระหนัก ให้ความรู้ คำแนะนำ วิธีการ ดำเนินการแก่ครูผู้ปฏิบัติในการทำแบบเยี่ยมบ้านของนักเรียนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของ นักเรียน และวางแผนเตรียมการล่วงหน้า หากวิธีรับมือกับปัญหาความยากลำบากของเส้นทางการเยี่ยมบ้านของนักเรียน แล้วดำเนินการตามแผนที่วางไว้ แต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศ ติดตาม การดำเนินการในกิจกรรม ออกแบบกรอบ มาตรฐาน เกณฑ์ เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบ นิเทศ ติดตาม และดำเนินการนิเทศ ติดตาม นำผลการประเมินจาก กิจกรรมมาปรับปรุง แก้ไขพัฒนา จุดเด่น จุดด้อย จุดที่ควรพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับ ปัญหา ศรีลาดเลา (2552, หน้า 102) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการดำเนินตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนแคนดงพิทยาคม อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาวิจัยพบว่าการพัฒนาสภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในวงรอบที่ 1 โดยใช้กลยุทธ์การศึกษาเอกสารการประชุมเชิงปฏิบัติการการนิเทศซึ่งรวบรวมข้อมูลจากการบันทึกการสังเกตการ สัมภาษณ์การทำแบบทดสอบทำให้บุคลากรส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนทั้ง 5 องค์ประกอบกล่าวคือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไข้ปัญหานักเรียน การส่งต่อ ชัดเจนยิ่งขึ้นแต่ยังมีปัญหาอยู่ส่วนหนึ่งนั่นคือครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน บางคนยังขาดความมั่นใจในการปฏิบัติงานบางขั้นตอนจึงมีการพัฒนาต่อในวงรอบที่ 2 โดยใช้กลยุทธ์การอบรม และนิเทศกำกับติดตามจนทำให้บุคลากรเกิดความรู้ความเข้าใจสามารถดำเนินการตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้เป็นอย่างดีและนำสู่การปฏิบัติได้ตามขั้นตอนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอน

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า ครูขาดองค์ความรู้และความเข้าใจในการวางแผนจัดทำแบบการวิเคราะห์ ข้อมูลนักเรียน ครูที่ปรึกษาขาดความระมัดระวังในการเก็บความลับของนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา ไม่มีการ ตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผนที่เป็นชัดเจน และขาดการนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น ควรวางแผน การจัดทำเครื่องมือ สื่อ นวัตกรรม สำหรับการดำเนินการ การคัดกรองนักเรียน มีการดำเนินการแบบมีส่วนร่วมทุกฝ่าย และชี้แจงถึงข้อควรระวังในการเก็บข้อมูลให้เป็นความลับจากการคัดกรองนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา เก็บรวบรวม ข้อมูลระหว่างดำเนินการ มีการปรับปรุงแก้ไขการทำงานตลอดเวลา มีการออกแบบกรอบ มาตรฐาน เกณฑ์ เครื่องมือ ที่ใช้ในการตรวจสอบนิเทศ ติดตาม กำกับ ดูแล และดำเนินการปรับปรุง แก้ไขพัฒนา จุดเด่น จุดด้อย จุดที่ควรพัฒนา จากการนิเทศ ติดตามร่วมกับแผนที่ได้วางไว้ อย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง สอดคล้องการผลการศึกษาของ Goodman et al. (2003, p. 11178 อ้างถึงใน บุญเลิศ ทัดเทียม, 2557, หน้า 51) ได้ศึกษาการใช้แบบคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล (SDQ) เพื่อคัดกรองเด็กที่มีความผิดปกติทางจิตใจ เยาวชนในชุมชนที่รวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากผู้ปกครอง ครู

เพื่อน พบว่า ทุกกลุ่ม ให้ความเห็นว่าเป็นความผิดปกติทางจิตใจที่เกิดขึ้นเฉพาะบุคคลและเป็นความแปรปรวนทางอารมณ์ของบุคคลโดยมีเหตุมาจากพฤติกรรมทางบุคคล พฤติกรรมอยู่ไม่สุข ไม่นิ่ง พวกซึมเศร้า และพวกที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์อื่นๆ ความกลัวสิ่งของหรือสัตว์เฉพาะบุคคลที่ถูกทอดทิ้ง ในวัยเด็ก และพฤติกรรมการกินไม่เหมาะสม ทำให้การคัดกรองเยาวชนที่ผิดปกติมีความแม่นยำ และแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมกว่าการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเพียงครู และเพื่อนเยาวชน

3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน พบว่า ขาดการวางแผนการจัดทำคู่มือการดำเนินการของกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนขาดความหลากหลายในการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน ขาดการประเมินผลกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตที่มีประสิทธิภาพ และยังไม่มีผลการประเมินกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตไปพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมที่เป็นอยู่ ควรวางแผน ระเบียบวิธี ข้อปฏิบัติ มาตรฐาน เกณฑ์ ในการดำเนินการ ระยะเวลาการดำเนินการ การจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ การวัดผล ประเมินผล และปรับปรุง พัฒนา ผู้บริหารสถานศึกษาประสานความร่วมมือผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง หน่วยงานต่างๆ เพื่อระดมทรัพยากรคน งบประมาณ ในการสนับสนุนกิจกรรมให้มีความหลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับ อานนท์ นนทวัน (2553, หน้า 5) ศึกษาเรื่องพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมอุ้งพัฒนาวิทย อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ในด้านการพัฒนานักเรียน นักเรียนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น การพัฒนานักเรียนให้มีพฤติกรรมที่ดีขึ้น เกิดจากบุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามขั้นตอน และวิธีการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยเริ่มจากครูพัฒนาบุคลากรภายในโรงเรียน ภายใต้อิทธิพลนิเทศภายใน

4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา พบว่า ขาดการวางแผนในการออกแบบการบันทึกข้อมูลเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มปัญหายังล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์ ไม่มีการบันทึกรายงานผลที่ชัดเจนในการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน และวิธีการแก้ปัญหาหน้านักเรียนของครูที่รับผิดชอบยังไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ และพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาควรประชุมวางแผนการดำเนินการ ร่วมกับคณะครู ออกแบบกรอบ มาตรฐาน เกณฑ์ เครื่องมือแบบบันทึกข้อมูลเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน และดำเนินการตามแผนโดยครูผู้รับผิดชอบอย่างเคร่งครัด ทันต่อเหตุการณ์การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน มีการวางแผนการตรวจสอบ นิเทศ ติดตาม กำกับ ดูแล ร่องรอยหลักฐาน รูปภาพ ประกอบการดำเนินการกิจกรรม และสรุปผลการประเมินกิจกรรม ถ้าเกิดปัญหาในกิจกรรมให้ย้อนกลับไปวางแผนลงมือปฏิบัติ ตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไข เป็นวงจรพัฒนาอยู่ตลอดเวลา อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับ เลแมนนอฟสกี (Lehmannowsky, 1991, p. 1642) ได้อธิบายถึง ความต้องการบริการแนะแนวและการให้คำปรึกษากับนักเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำผลการวิจัยไปสร้างความเข้าใจระหว่างนักเรียนครู ผู้ปกครองนักเรียน ในโรงเรียนลินคอร์น (Lincorn) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนต้องการการบริการแนะแนวและการให้คำปรึกษาจากโรงเรียนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ โครงการพัฒนาอาชีพแนวทางการศึกษาต่อในระดับสูง แนวทางแห่งความสำเร็จ วิธีการที่ทำให้ผู้อื่นเข้าใจ และยอมรับวิธีการเข้าใจและยอมรับตัวเอง

5. ด้านการส่งต่อ พบว่า ครูขาดความรู้ ความเข้าใจ ในการวางแผนงานที่เป็นระบบในการส่งต่อนักเรียน ขาดการจดบันทึกผลการส่งต่อนักเรียนที่เป็นร่องรอยหลักฐาน ยังไม่มีแบบรายงานการประเมินผลการส่งต่อของโรงเรียนที่เห็นเป็นประจักษ์ และยังไม่มีผลการพัฒนาการส่งต่อนักเรียนที่เป็นระบบ และมีประสิทธิผลผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างความตระหนัก ให้ความรู้ คำแนะนำ วิธีการดำเนินการแก่ครูผู้ปฏิบัติและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีการวางแผนการจัดทำเครื่องมือ สื่อ นวัตกรรม สำหรับการดำเนินการการส่งต่อกำหนดให้ครูผู้รับผิดชอบดำเนินการตามขั้นตอน รายละเอียดเนื้อหาให้สอดคล้องตามมาตรฐานและแผนที่วางไว้ มีการตรวจสอบ นิเทศ ติดตาม กำกับ ดูแล ร่องรอยหลักฐาน รูปภาพ

ประกอบการดำเนินการกิจกรรม ตรวจสอบระหว่างดำเนินการดำเนินการว่ามีปัญหา อุปสรรคในการดำเนินการหรือไม่ มีวิธี
แก้ปัญหาอย่างไร นำเครื่องมือที่ได้จากการตรวจสอบในการดำเนินการกิจกรรมไปประเมินผล ถ้าเกิดปัญหาให้หาสาเหตุ
ของปัญหา แล้วหาแนวทางปรับปรุงแก้ไข ถ้าผลได้ตามมาตรฐานที่วางแผนไว้ให้ชัดเจน และพัฒนา ต่อยอดให้ดียิ่งขึ้น
สอดคล้องกับ ทวีศักดิ์ สนธิ (2553, หน้า 106) ได้กล่าวถึงการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โรงเรียนสวายวิทยาคาร อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ พบว่า การพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
การพัฒนาในรอบที่ 1 โดยใช้กลยุทธ์การประชุมปฏิบัติการและการนิเทศเทคนิคการให้คำปรึกษาทำให้ครูกลุ่มเป้าหมาย
มีความรู้ความเข้าใจในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยเฉพาะมีความเข้าใจในเรื่องของการรู้จักนักเรียนรายบุคคล
และการคัดกรองนักเรียนได้ดีขึ้นแต่ยังไม่สามารถที่จะประสานงานและสื่อสารในการส่งต่อนักเรียนเพื่อแก้ปัญหา
ผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าจึงได้ดำเนินการพัฒนาในรอบที่ 2 โดยใช้กลยุทธ์การนิเทศแบบมีส่วนร่วมโดยมีผู้นิเทศ
เป็นคณะกรรมการนิเทศของโรงเรียนจากการประชุมสรุปผลการพัฒนาส่งผลให้กลุ่มเป้าหมายมีความเข้าใจและสามารถ
ปฏิบัติการให้คำปรึกษาช่วยเหลือนักเรียนได้ดีขึ้น และเมื่อวางระบบการทำงานให้ชัดเจนทุกขั้นตอนครูสามารถปฏิบัติงาน
ได้ตามบทบาทหน้าที่ได้ชัดเจนถูกต้องและรวดเร็วสามารถประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องและส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา
ได้อย่างทันที่ซึ่งเป็นผลดีต่อการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมาย
ที่ตั้งไว้ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรสร้างเครือข่ายในการเยี่ยมบ้านนักเรียนร่วมกับผู้ปกครอง
เพื่อแก้ปัญหาในการดำเนินการ
- 1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน เชิญวิทยากรมาอบรมเชิงปฏิบัติให้ความรู้แก่ครูผู้รับผิดชอบในเรื่องการ
คัดกรองนักเรียน
- 1.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน ศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบด้านการส่งเสริมนักเรียน แล้วนำความรู้ที่ได้มา
ประยุกต์ใช้กับสถานศึกษา
- 1.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา สถานศึกษาควรสร้างความตระหนักให้ครูผู้รับผิดชอบเห็นความสำคัญ
และดำเนินการแบบอย่างเคร่งครัดในเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน
- 1.5 ด้านการส่งต่อ สถานศึกษาควรสร้างความตระหนักให้ความรู้ คำแนะนำ วิธีการดำเนินการแก่
ครูผู้ปฏิบัติและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งการส่งต่อภายในและการส่งต่อภายนอก

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการจัดทำคู่มือการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนโดยใช้กระบวนการ
บริหารงานวงจรคุณภาพของเดมมิง
- 2.2 ควรมีการศึกษาวิจัย การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน โดยใช้กระบวนการ
บริหารงานวงจรคุณภาพของเดมมิงในสภาพต่างบริบทและต่างสังกัด

เอกสารอ้างอิง

- ทวีศักดิ์ สนั่นสี. (2553). *การพัฒนาครูที่ปรึกษาดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสวายวิทยาคาร อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์*. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญเลิศ ทัดเทียมม. (2557). *ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนคลองหาดพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- บุญหนา ศรีลาดเลา. (2552). *การพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนแดนดงพิทยาคม กิ่งอำเภอแดนดง จังหวัดบุรีรัมย์. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2553 (ฉบับที่3) กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- โรงเรียนบ้านดอยคำ. (2560). *รายงานผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. โรงเรียนบ้านดอยคำ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). *แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา กรุงเทพฯ. องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.*
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *คู่มือปฏิบัติงานพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.*
- อานนท์ นนทวัน. (2553). *การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมภูอั้งพัฒนวิทย์ อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.*
- Lehmannowsky, M. B. (1991). *Guidance and counseling service: Perceived student needs*. Dissertation Abstracts International.